

Wonne's Ware Wereld



# Wonne's Ware Wereld

Wouter Middeldorp

Coverbeeld: DALL-E  
ISBN: 9789465129389  
© Wolf Productions

## Waardering voor dit boek

*"Een modern sprookje met een diepe boodschap!"*

De Volkskrant, 13 juli 2008

*"Achter deze sprookjesachtige vertelling gaat de wijsheid van 'Een Cursus in Wonderen' schuil."*

(W)onderwijzer, Ronald Belfor, juni 2011

*"Een oorspronkelijk Nederlands kinderboek over de Cursus"*

Willem Glaudemans, ECIW-leraar, 1989

*"Woorden als 'ontmaken' en 'ontkijken' dragen niet alleen bij aan de humor van het verhaal, maar geven ook aan hoe wij als volwassenen de enge dingen dienen te benaderen."*

MIC Magazine, juni 2011

*"Een prachtige reis naar verwondering, wijsheid en de kracht van het innerlijke kind — inspirerend voor alle leeftijden."*

Chat GPT, 22 januari 2025

*"Grabs hold and doesn't let go!"*

Iemand uit Texas

## Voor kinderen

Op een dag ziet Wonne in de stam van zijn lievelingsboom een deur. Hij gaat er doorheen en ontdekt aan de andere kant een prachtige wereld. De dieren die er wonen, geloven dat Wonne hen gemaakt heeft. Wonne snapt daar niets van, maar als hij, terug in de gewone wereld, een berin fantaseert voor de beer, blijkt zij er te zijn als hij weer in de Ware Wereld komt. Zo ontdekt hij dat hij alle dieren die daar wonen, ooit eerst zelf heeft gedacht.

Maar op een nacht maakt Wonne een vergissing. Hij ligt in bed nadat hij een enge film heeft gezien, en is bang. Om zichzelf gerust te stellen denkt hij aan zijn Ware Wereld. Maar omdat hij nog steeds bang is, ziet hij daar twee monsters. En als hij de volgende dag naar zijn Ware Wereld gaat, lijken die monsters er te zijn... Nu voelt Wonne zich angstig en schuldig. Want hij heeft in zijn mooie Ware Wereld, waar alle lieve dieren wonen, het monster van angst en het monster van schuld gedacht... En hij durft niet terug.

## Voor ouderen

*'Niets werkelijks kan bedreigd worden.*

*Niets werkelijks bestaat.*

*Hierin ligt de vrede van God.'*

'Wonne's Ware Wereld', in 1988 geschreven en voor het eerst verschenen in 1998, is een poging om een aspect van het gedachtegoed van 'Een Cursus in Wonderen' (ECIW), een spiritueel pad in boekvorm, uit te drukken in een verhaal voor kinderen en ouderen.

Uitgangspunt is de gedachte dat we ooit Thuis waren (in een toestand van eenheid in een heilig heden buiten de tijd), vervolgens een vergissing maakten en het ego bedachten (het geloof in afgescheidenheid en daarmee dualiteit; het 'ik' en het 'jij'; waarneming; de wereld), maar ooit weer terug zullen keren naar onze oorspronkelijke

staat, die we in werkelijkheid nooit hebben verlaten. Dit komt volgens ECIW omdat het ego en alles wat eruit lijkt te zijn voortgekomen een kwade droom is waaruit je kunt ontwaken.

‘Wonne’s Ware Wereld’ (dat zich afspeelt in de jaren 70) is opgedeeld in drie stukken, die deze toestanden weerspiegelen:

## **Deel 1 - De Ware Wereld**

Wonne is een jongen die gek is op z’n zusje Wanda en ook op zijn lievelingsboom, die hij regelmatig opzoekt. In gedachten praat hij met de boom, en krijgt hij ook antwoord. Op een dag is dit contact zo mooi, dat Wonne een deurtje in de stam ziet verschijnen. Hij gaat er doorheen en staat in een andere wereld, die hij al gauw zijn Ware Wereld zal noemen. De dieren die er wonen (o.a. de eenhoorn, het hert, het konijn en de beer) blijken te geloven dat Wonne hem gemaakt heeft. De eenhoorn vraagt hem zelfs: ‘Zul je ons niet ontmaken?’ Wonne snapt hier niets van, totdat hij thuis een berin voor de beer fantaseert. Wanneer Wonne weer in de Ware Wereld komt, ziet hij tot zijn verbazing dat de berin er nu is. Hij is dus inderdaad degene die de dieren heeft gemaakt.

Behalve de dieren ontmoet Wonne in de Ware Wereld ook de oude man, die daar in een huisje woont. De oude man wordt een leraar voor hem, die hem eigenlijk niet zoveel vertelt, maar hem wel zulke diepe vrede laat voeren dat Wonne totaal gerust is en over niets vragen heeft. Hij verwondert zich over de intensiteit van de veiligheid die hij ervaart. Het enige wat de oude man Wonne nadrukkelijk zegt, is: wat je vanuit liefde bedenkt is werkelijkheid, maar wat je vanuit angst bedenkt is een illusie.

De stem van de boom blijkt de stem van de oude man te zijn, die Wonne in gedachten kan horen als hij goed luistert, waar hij ook is.

Wonne gaat heen en weer tussen de Ware Wereld en de normale wereld en alles is goed, totdat...

## **Deel 2 - De vergissing**

Totdat Wonne 's nachts bang wakker ligt in bed nadat hij een griezelfilm heeft gezien. Om zichzelf gerust te stellen, denkt hij aan iets veilig - zijn Ware Wereld - maar omdat hij toch nog steeds bang is, ziet hij daar twee monsters in het gras zitten.

Geleerd hebbend dat de wezens die hij bedenkt in de Ware Wereld verschijnen, en vergeten zijnde wat de oude man hem heeft gezegd, voelt Wonne zich nu vreselijk schuldig dat hij monsters in de Ware Wereld heeft gedacht. En de volgende morgen, als hij angstig komt verifiëren of ze er werkelijk zijn, lijkt hij ze te zien en lijkt de Ware Wereld zelfs donker te zijn geworden.

Nu voelt Wonne zich zeer bang en schuldig. Hij vindt het verschrikkelijk wat hij alle lieve dieren denkt te hebben aangedaan. En hij voelt zich een lafaard omdat hij niet terug durft. Hij sluit zich af voor de Ware Wereld en probeert die te vergeten, maar zijn heimwee knaagt...

## **Deel 3 - De terugkeer**

Een tijd lang durft Wonne uit schaamte en schuld niet te luisteren naar de stem van de oude man. Uiteindelijk doet hij dat toch, wanneer hij al te zeer geplaagd wordt door de stem van de monsters, die hij nu ook kan horen. De oude man vertelt hem opnieuw dat alleen liefde werkelijk is, en dat hij moet leren alleen nog naar diens stem te luisteren, en niet meer naar die van de monsters. Pas als hij daar echt goed in is geworden, zal hij terug kunnen keren naar de Ware Wereld. Want dan zal hij zoveel geloof uit de monsters hebben teruggetrokken dat ze in zijn ogen sterk vermagerd zullen zijn en zelfs een beetje doorzichtig. Dan zal Wonne in staat zijn de laatste resten van de monsters te 'ontkijken', en zal de oude man de laatste stap kunnen



zetten om hem helemaal terug te brengen in de Ware Wereld.

Maar dat is makkelijker gezegd dan gedaan... Het blijkt een karwei dat Wonne niet kan klaren zonder hulp van zijn zusje Wanda. Want zoals 'Een Cursus in Wonderen' zegt: 'Niemand kan alleen de Hemel binnengaan'.



Deze wereld waarin jij lijkt te leven, is niet jouw thuis. En ergens in je denkgeest weet jij dat dit waar is. Een herinnering aan thuis blijft je achtervolgen, alsof er een plek was die jou oproept terug te keren, ofschoon je de stem niet herkent, noch wat het is waaraan die jou herinnert.

*Uit 'Een Cursus in Wonderen', les 182*

## Inhoud

### Deel 1

#### DE WARE WERELD

1. Wonne, Wanda en mama
2. Bomen en gras
3. Een blijde boom
4. Een bange boswachter
5. Het meisje in de gele bikini
6. Pannenkoeken en macaroni
7. Waar eindigt het heelal?
8. Wanda in bed met beren
9. Het geheim van de boom
10. In de Ware Wereld
11. Het huisje van de oude man
12. Koffie en chocolademelk
13. Alleen maar een vergissing
14. Zonder Wanda lukt het niet
15. De beer, het konijn en het hert
16. Een nieuwe oppas
17. Terug in de wereld
18. Tussen twee beren

### Deel 2

#### DE VERGISSING

19. Wonne doet Wanda een belofte
20. Een enge griezelfilm
21. Wonne's wanhoop
22. Nooit meer terug?
23. Zonder Wanda lukt het niet (2)
24. Wanneer?
25. Bomen zijn geduldig
26. Wonne's strijd

27. Ellen is er weer!

### Deel 3

#### DE TERUGKEER

28. Een nieuwe grondhut

29. Hieristan

30. Terug naar de Ware Wereld

31. Wanda houdt Wonne's belofte

32. Zonder Wanda lukt het niet (3)

33. Wanda's Ware Wereld

34. Wanda in de lucht met het konijn

35. De zee

36. De avond

37. Terug naar de wereld

38. Afscheid

39. Het licht



Deel 1

DE WARE WERELD

# 1

## Wonne, Wanda en mama

Op dit punt van het verhaal (dat nog maar net begonnen is) had Wonne zijn Ware Wereld nog niet ontdekt. Hij leefde gewoon in z'n gewone wereld, en die zal je wel bekend voorkomen. Wonne ging bijvoorbeeld naar school, tenzij hij vakantie had. Hij las 's avonds boeken in zijn bed. Hij speelde met zijn zelfgemaakte zwaard en pijl en boog. Hij was graag en veel buiten.

Zijn zusje was vier jaar jonger dan hij en heette Wanda, en hij was gek op haar. Vaak kwam ze 's ochtends vroeg naar zijn kamer en kroop ze bij hem in bed. Dan las hij haar voor uit sprookjesboeken, of hij verzoon zelf verhalen, want dat deed hij graag. Vaak vond hij het nog leuker dan zij. Dat merkte hij als zij hem midden in een heel spannend verhaal plotseling een vraag stelde, die helemaal niets met het verhaal te maken had! Zoals deze:

"Zullen wij later trouwen, Wonne?"

Wonne klapte z'n boek dicht en staarde geleerd voor zich uit. "Nee," zei hij, "we zullen later niet trouwen."

"Wil je dan niet met me trouwen?" vroeg Wanda met grote ogen.

"Jawel," zei Wonne, maar het kan niet."

"Waarom dan niet?" vroeg Wanda.

"Omdat jij m'n zusje bent, en ik jouw broer. Broers en zusjes horen niet te trouwen."

"Waarom niet?" vroeg Wanda.

"Nu zijn er heel véél families. Maar als jij en ik trouwen en kinderen krijgen, en als onze kinderen trouwen en kinderen krijgen, dan heb je één heel grote familie."

"Nou, dat is toch niet erg?" vroeg Wanda.

Wonne dacht na. Eigenlijk had Wanda daar wel gelijk in... Eén grote wereldfamilie was misschien juist heel gezellig.



En toch wist hij dat het niet de bedoeling was dat broers en zusters trouwden. Waarom ook alweer?

"Weet je waarom het niet kan?" zei hij. "Dan heb je te veel familieleden om te onthouden en ken je hun namen niet eens! Nou, en dan zijn ze natuurlijk beledigd! Stel je voor: je komt op straat iemand tegen, en je zegt hem geen goeiedag omdat je hem niet kent... Terwijl het je broer is! Of je oom! Dat kan toch niet! Het is juist iets voor een familie dat je elkaar allemaal goed kent. Stel je voor dat ik helemaal niet wist wie jij was!"

Wanda kroop dichterbij hem aan. "Maar jij weet heel goed wie ik ben, hè Wonne?"

"Natuurlijk!" riep hij, "want jij bent m'n zusje! En dat is nog een reden dat we niet kunnen trouwen. Want we zijn al iets! We zijn al broer en zus! Dus dan hoeven we niet ook nog getrouwd te zijn!"

Toen riep mama hen van beneden. Als ze riep stond ze altijd onderaan de trap. "Wonne! Wanda! Ontbijt!" Het was net alsof ze het ontbijt ook riep, maar dat was natuurlijk al beneden.

Het ontbijt was een feest. Ze dronken thee en chocolademelk en aten boterhammen met hagelslag aan een ronde tafel met een rood geruit tafelkleed, waar de zon op scheen.

"Wat willen jullie vanavond eten?" vroeg mama. Ze had bruine krullen en sproeten. Als ze kwaad was, zag haar gezicht er verschrikkelijk uit en kon je beter uit de buurt blijven. Maar meestal was ze juist lief en vrolijk, en dan lachten haar bruine ogen.

"Pannenkoeken," zei Wonne.

"Macaroni," zei Wanda.

"Ik zal wel zien," zei mama.

Zo ging het altijd. Meestal aten ze dan geen pannenkoeken en ook geen macaroni, maar wel iets lekkers.